

Brüssel, 17. september 2020

TAXUD/2623395rev2/2020

CEG-VAL/20/8/3.4

SUUNISED

TOLLIVÄÄRTUSE MÄÄRAMINE

RAKENDUSMÄÄRUS

RA ARTIKLID 128 JA 136

RA ARTIKKEL 347

Heakskiidetud CEG-VAL 8. koosolekul 17. juulil 2020

Vastutusest loobumine

Rõhutatakse, et käesolev dokument ei ole siduv õigusakt, vaid on selgitava iseloomuga. Selle otstarve on tagada ühine arusaam nii tolliasutustele kui ka ettevõtjatele ning anda töövahend, mis hõlbustaks korrektset ja kooskõlastatud kohaldamist liikmesriikides.

Suunised on aktiivne tööriist ning seetõttu tõenäoliselt edasiarendatav, arvesse võttes praktikat ja kogemust.

Tollialaste õigusaktide sätetel on käesoleva dokumendi sisu üle eelisõigus ja nendega tuleks alati arvestada. ELi juriidiliste dokumentide autentsed tekstid on need, mis avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas.

Sisukord

Õiguslikud viited	4
1. jagu – Sissejuhatus.....	5
2. jagu – Tehinguväärtus	5
2.1 Müük ekspordiks.....	5
2.2 RA artikli 128 lõige 2 – Teatavate eriprotseduuride all hoitava kauba müük enne vabasse ringluse lubamist.....	8
2.3 Praktilised näited	10
2.4 Üleminekumeede.....	20
3. jagu – Kasutustasud ja litsentsitasud	21
3.1 Kasutustasud ja litsentsitasud.....	21
3.2 Reguleerimisala	22
3.3 Lepingud ja litsentsimine.....	22
3.4 Seotud kaubaga, mille väärtust määratakse	23
3.5 Olemasolevad suunised	23
3.6 Imporditud kauba müügi tingimus	23
3.7 Kolmandatele isikutele makstud kasutustasud	25
3.8 Rahvusvahelised suunised.....	25
3.9 Praktilised näited.....	27

Õiguslikud viited

- LTS Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 952/2013, 9. oktoober 2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT L 269, 10. oktoober 2013, lk 1-101)
- DA Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2015/2446, 28. juuli 2015, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 952/2013 seoses liidu tolliseadustiku teatavaid sätteid käsitlevate üksikasjalike eeskirjadega (ELT L 343, 29. detsember 2015, lk 1-557)
- RA Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2015/2447, 24. november 2015, millega nähakse ette Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 952/2013 (millega kehtestatakse liidu tolliseadustik) teatavate sätete üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT L 343, 29. detsember 2015, lk 558-893)
- ÜDA Delegeeritud määrus (EL) 2016/341, 17. detsember 2015, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 952/2013 seoses liidu tolliseadustiku teatavate sätete üleminekueeskirjadega, kui vajalikud elektroonilised süsteemid veel ei toimi, ja muudetakse komisjoni delegeeritud määrust (EL) 2015/2446 (ELT L 69, 15. Märts 2016, lk 1-313).

1. jagu – Sissejuhatus

1. Need suunised on sätestatud asjakohase RA sätete ülesehituse ja korra tingimustel ning need keskenduvad tolliväärtuse määramise eeskirjade uutele elementidele. See dokument parandab ja asendab varasemad suunised kõnealuste elementide kohta.
2. Täielik integreerimine tolliväärtuse määramise tekstide¹ kokkuvõttesse toimub 2021. aastal.

2. jagu – Tehinguväärtus

2.1 Müük ekspordiks

LTS artikli 70 lõige 1

Kauba esmaseks tolliväärtuseks on tehinguväärtus, milleks on liidu tolliterritooriumile ekspordimiseks müüdüd kauba eest tegelikult makstud või makstav hind, mida on vajaduse korral korrigeeritud.

RA artikli 128 lõige 1

Liidu tolliterritooriumile ekspordimiseks müüdüd kauba tehinguväärtus määratakse kindlaks tollideklaratsiooni aktsepteerimise hetkel müügi põhjal, mis toimus vahetult enne kauba toomist kõnealusele tolliterritooriumile.

1. RA artikli 128 lõige 1 kehtestab põhimõtte, et asjaomane müük tehinguväärtuse meetodi kohaldamiseks on müük, mis toimub vahetult enne kauba ELi tolliterritooriumile toomist, tingimusel et selline müük kujutab endast tegelikult „müüki ekspordiks“ ELi tolliterritooriumile.
2. Kauba, mille väärtust määratakse, tehinguväärtuse kindlaksmääramisel on oluline moment, mil kaup tuuakse liidu tolliterritooriumile (vt LTS IV jaotise sätteid). Oluline müük liitu toodavate kaupade jaoks on müük piiri ületamisel, st sel hetkel toimub müügilepingu täitmise olulisim tehing (müük).
3. Tavaliselt asub müüja ekspordiriigis ja ostja asub liidus. Tuleks siiski rõhutada, et üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe VII artikli rakendamise leping (WTO väärtuse määramise leping) ei sisalda sätteid, mis on seotud riigiga, kus peavad asuma müügitehingu pooled, et tunnistada müüki müügina ekspordiks impordiriiki. Selles kontekstis on kasulik märkida Euroopa Kohtu 6. juuni 1990. aasta otsust (C-11/89²), milles Euroopa Kohus rõhutab, et „ühenduses asuvate isikute vahel sõlmitud müügilepingus sätestatud hinda võib seega pidada tehingu väärtuseks (...)“. Ka WCO tolliväärtuse määramise tehniline komitee tõi esile oma nõuandvas arvamuses

¹Tolliväärtuse määramise tekstide kokkuvõte, kättesaadav aadressil: https://ec.europa.eu/taxation/toll/sites/taxation/files/customs_value_compendium_2018_en.pdf

² Euroopa Kohtu 6. juuni 1990. aasta otsus *Unifert vs. Hauptzollamt Munster*, C-11/89, ECLI :EU:C:1990:237 (saadaval <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A61989CJ0011>) ja tolliväärtuse määramise tekstide kokkuvõte (vt jagu E).

14.1 – Väljendi „*müüdüd ekspordiks impordiriiki*“ tähendus, et riik, kus müük toimus, ei mõjuta arusaamist mõistest „müük ekspordiks impordiriiki“ (vt TCCV dokumendi näide 2)³.

4. RA artikli 128 lõige 1 sätestab, et oluline müük kauba väärtuse kindlaksmääramiseks on müük või eksport, mille tulemusena kaubad tuuakse liitu. See on müük, mis *toimub vahetult enne kauba toomist* liidu tolliterritooriumile.
5. Selline müük võimaldab kohaldada tehinguväärtuse meetodit viisil, mis võtab arvesse kogu äritehingu tõelise sisu tollideklaratsiooni aktsepteerimise ajal. See võimaldab nõuetele vastavalt kohaldada muid asjakohaseid sätteid (nt sätted juurde- ja mahaarvamiste kohta). Kui see ei ole võimalik, ei ole tehinguväärtuse meetodi kohaldamine võimalik.
6. Seetõttu on tegemist müügiga, mis võimaldab ettevõtjatel ja tollil tegelikult kohaldada tehinguväärtuse meetodit.
7. Lihtne näide on järgmine:

B ostab A-lt ja kaubad tuuakse liitu. Asjakohane müük on müük, mis toimub (leiab aset) enne kaupade liitu saabumist (vt näide 1 punktis 2.3) ;

või

B ostab A-lt ja seejärel B müüb C-le ning see viimane müük (B-lt C-le) on müük, mis toimub enne kaupade liitu saabumist. Müük B-lt C-le on seega müük, mis klassifitseerub müügina, mis toimub (vahetult) enne liitu sisenemist (vt näide 2 punktis 2.3).
8. WTO väärtuse määramise leping ei anna määratlust „müük“. Siiski nõuandev arvamus 1.1 – *Mõiste „müük“ lepingus*, mille on välja andnud WCO tolliväärtuse määramise tehniline komitee, sätestab, et *"kooskõlas lepingu põhieesmärgiga, et imporditud kaupade tehinguväärtust tuleks tolliväärtuse määramisel kasutada võimalikult suures ulatuses, tõlgendamise ja kohaldamise ühetaolisus saadakse, kui võetakse terminit "müük" kõige laiemas tähenduses..."*.
9. RA artikkel 128 ei too kaasa muudatusi selles kohaldamisalas, mida võib käsitada kui kauba müüki tolliväärtuse määramise eesmärgil. Tehinguväärtuse alused jäävad paika. Tähendus (ja kontseptsioon), mida kujutab endast müük, ei ole muutunud.
10. Loomulikult on vaja tagada, et tolliväärtuse määramise aluseks LTS artikli 70 järgi olev tehing võtab tegeliku müügi vormi tegeliku ostja ja müüja vahel. Teisisõnu tuleb tolliväärtuse määramiseks liidu tolliseadustiku artikli 70 järgi kindlaks teha, kas tehingupooli saab pidada ostjaks ja müüjaks ning kas tehing seega kujutab endast müüki nii juriidilises sõnastuses kui ka kaubanduslikus mõttes. Näiteks ei ole võimalik arvesse võtta, et tegelik müük toimub, kui kaup on imporditud komisjonimüügi saadetusena; on imporditud sama äriühingu filiaalide poolt, kes ei ole iseseisvad juriidilised isikud; või on imporditud rendi- või liisingulepingu alusel (isegi kui lepingud sisaldavad kaupade ostuõigust). Samuti ei saa ostutellimus olla imporditud kauba tolliväärtuse kindlaksmääramise aluseks. Ostutellimus on ametlik pakkumine, mille potentsiaalne ostja esitab potentsiaalsele müüjale, väljendades esimese subjekti tahet sõlmida müügileping. Erinevalt müügilepingust ei ole ostutellimus iseenesest siduv lepinguline

³ Vt ka kommentaar 22.1 – Väljendi tähendus „*müüdüd ekspordiks impordiriiki*“ müügiseerias, mille on välja andnud WCO tolliväärtuse määramise tehniline komitee.

kokkulepe. Alles siis, kui tulevane müüja kinnitab (aktsepteerib) ostutellimuse, loetakse ostu-müügileping ostja ja müüja vahel sõlmituks. See kehtib tehingute kohta üldiselt, kuna pakkumisi võib esitada ka potentsiaalne müüja (pakkuja/deebitor) potentsiaalsele ostjale (pakkumuse vastuvõtja/kreeditor).

11. Lisaks tuleks rõhutada, et kooskõlas RA artikliga 145: "*Lisadokumendina nõutakse deklareeritud tehinguväärtuse kohta käivat arvet*" LTS artikli 163 lõike 1 tähenduses. Selline arve väljastatakse seoses müügitehinguga mitte ainult sõlmitud, vaid ka seda täitvate osapoolte poolt. Tegelikult makstud või makstav hind on põhielement juhul kui tolliväärtus määratakse tehinguväärtuse meetodil. Seepärast on arve, nagu identifitseeritud RA artiklis 145, põhidokument nende liidu tollialaste sätete kohaldamiseks, mis on ette nähtud tolliväärtuse määramiseks liidu tolliseadustiku artikli 70 alusel.
12. Teave ostetud kauba hinna kohta on ainult üks andmetest, mis on nõutavad tolliväärtuse määramiseks (muud nõutavad andmed, mis deklarendil tuleb esitada tolliväärtuse määramiseks, on sätestatud DA lisa B (DA artikli 2 lõige 2). Deklarandil peab olema kogu teave/andmed, mis on vajalikud tolliväärtuse deklareerimiseks LTS artikli 70 järgi, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse lihtsustatud tollideklaratsioonide sätteid (LTS artiklid 166 ja 167).
13. Liidu tollialased õigusaktid osutavad, millised andmed ja dokumendid on kohustuslikud, et suunata kaup teatavale tolliprotseduurile. Kui puudub liidu kehtiva tolliõiguse järgne nõutav teave ja/või dokumendid tolliväärtuse deklareerimiseks LTS artikli 70 alusel, ei ole tehinguväärtuse meetod kohaldatav. Selle asjaolu tõttu tuleb kasutada üht teisestest meetoditest (LTS artikkel 74 ja selle rakendussätted).

2.2 RA artikli 128 lõige 2 – Teatavate tollirežiimide all hoitava kauba müük enne vabasse ringlusse lubamist

RA artikli 128 lõige 2

Kui kaup on liidu tolliterritooriumile eksportimiseks müüdnud mitte enne selle toomist kõnealusele tolliterritooriumile, vaid ajutise ladustamise ajal või muul eriprotseduuril kui sisetransiidil, lõppkasutusel või välistöötlemisel olemise ajal, määratakse tehinguväärtus kindlaks kõnealuse müügi alusel.

1. See on seotud muuhulgas kauba tolliväärtusega mis deklareeritakse tollilaost vabasse ringlusse. See reegel ei piirdu tollilaos hoitava kauba müügiga. Muud tollirežiimid (ajutisel ladustamisel olev kaup või kaup, mis on suunatud muule eriprotseduurile kui sisetransiit, lõppkasutus või välistöötlemine) on samuti aktsepteeritavad. Viitamise lihtsustamiseks ja kuna tolliladustamisprotseduur on selles kontekstis siiski kõige tavalisem protseduur, viitavad käesolevad suunised ainult tolliladustamisprotseduurile.
2. RA artikli 128 lõige 2 hõlmab juhtumeid, kus kaup „on müüdnud ekspordiks“ tollilaos, kui ei ole toimunud müüki, mis hõlmas kaupu enne liitu saabumist.
3. Asjaolud, on seetõttu sellised - kaup ei deklareerita liitu sisenemisel vabasse ringlusse, vaid suunatakse ajutisele ladustamisele või eriprotseduurile (ladustamine, seestöötlemine, välistransiit või ajutine import), mille puhul tollivõlga veel ei teki.
4. Kui müük ekspordiks on toimunud kaupade liitu saabumisel, on see tolliväärtuse määramise aluseks (RA artikli 128 lõige 1).
5. Kui sellist müüki ei ole, siis on müük (mida käsitatakse kui "müüki ekspordiks"), mis toimub kui kaup on suunatud ladustamisprotseduurile, asjakohane alus deklarandile, et deklareerida tolliväärtus tehinguväärtuse meetodi järgi.
6. Sellistes olukordades, mil kaup on müügi objektiks ja täidab LTS artiklis 70 sätestatud tingimused pärast eriprotseduurile suunamist, kasutatakse sellist müüki tolliväärtuse määramiseks tehinguväärtuse meetodi järgi.
7. RA artikli 128 lõike 2 kohaldamine toetub liidu seadusandja kavandatud tähendusele, kui ütleb, et lõike 2 sätetes osutatud olukordades määratakse tehinguväärtus „kõnealuse müügi“ alusel. Artikli lõike 2 sätteid ei saa kohaldada eraldi selle artikli lõike 1 sätetest. Võttes arvesse artikli lõike 1 sätete sõnastust, tuleks eeldada, et kõnealune müük tähendab müüki, mis toimub kõige lähemal momendile, mil kaup liidu tolliterritooriumile toodi.
8. Pealegi, tuleks eristada müügi kindlakstegemist tolliväärtuse määramise otstarbel ja tollideklaratsiooni aktsepteerimist, kui tolliväärtus määratakse tollimaksude summa arvutamiseks. Asjaolu, et kauba müüki liidu tolliterritooriumile ei toimunud enne kauba toomist sellele tolliterritooriumile ja suunamist ladustamisprotseduurile ning et oluline müük toimus alles siis, kui kaup oli juba ladustatud, ei muuda seda eristamist kehtetuks.

Seetõttu, kui tolliladustamisprotseduurile suunatud kaup oli rohkem kui ühe müügi objektiks, oli ainult see müük, mis toimus kõige lähemal momendile kauba toomisele liidu tolliterritooriumile, oluline müük tolliväärtuse deklareerimiseks **tehinguväärtuse meetodi järgi**. Mistahes muid järgnevaid müüke, kaasa arvatud viimane müük enne kauba esitamist vabasse ringlusse lubamiseks liidu tolliterritooriumile, ei saa kasutada selleks otstarbeks.

9. Üldsõnalisemalt, tehinguväärtus peaks põhinema müügitehingul, mis toimub tollilaos/tollilaost liidu territooriumil ainult siis, kui kumulatiivselt on täidetud järgmised tingimused:
- Müüki ekspordiks ei ole vastavalt RA artikli 128 lõikele 1;
 - Müük tollilaos vastab LTS artikli 70 nõuetele.

2.3 Praktilised näited, mis illustreerivad olulist asjakohast müüki tehinguväärtuse määramiseks kooskõlas RA artikli 128 lõigetega 1 ja 2 (kui kaup suunatakse teatavatesse tolli erirežiimidesse (nt ladustamisprotseduur))

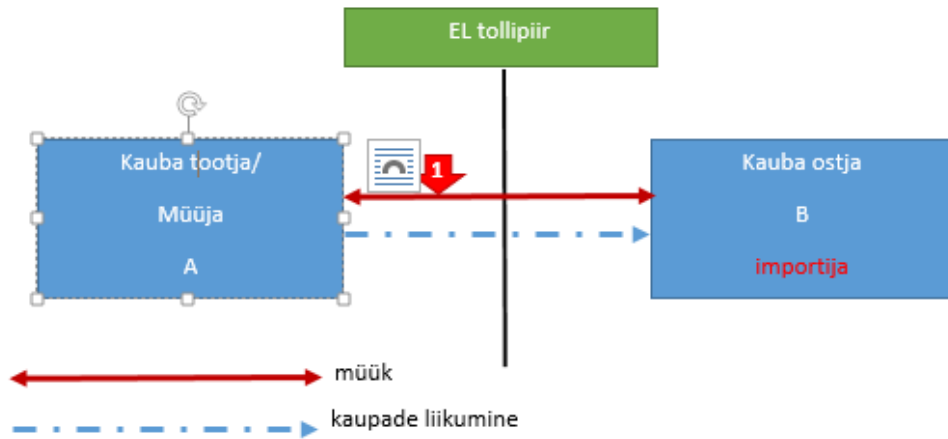
1. Järgmiste näidete peamine eesmärk on illustreerida RA artikli 128 kohaldamist. Kaaluti kahte põhiaspekti. Esiteks, müügi liidu tolliterritooriumile ekspordiks identifitseerimine, mida võiks kasutada imporditud kauba tolliväärtuse deklareerimiseks LTS artiklis 70 määratletud tehinguväärtuse meetodil. Teiseks, juurdepääs kaubaarvele kui tõendavale dokumendile RA artikli 145 tähenduses koostoimes LTS artikli 163 lõikega 1. Teine küsimus saab tähelepanuvaks üksteisele järgnevate müügistsenaariumide korral.
2. Tolliformaalsuste täitmist arvesse võttes on liidu tollialaste õigusaktide raames võimalik identifitseerida erinevad asjaosalised, näiteks eksportijad ja importijad, kaubasaatjad ja kaubasaajad, ostjad ja müüjad, deklarandid, vedajad, loomanikud ja esindajad. Mõnikord võib sama juriidiline isik enda peale võtta mitu rolli. Näiteks võiks imporditud kaupade ostja olla ka importija ja deklarant.
3. Alljärgnevad näited käivad ostjate ja importijate kohta. Tuletatakse meelde, et otsustav mõiste liidu tollisätete kohaldamiseks tehinguväärtuse meetodi kasutamise korral on müük ekspordiks liidu tolliterritooriumile. Sellise müügi olemasolu on selle meetodi kohaldamise esimene õiguslik tingimus. Seetõttu on allpool esitatud skeemidel müügitehingute pooled nii müüjad kui ka ostjad. Kuna tolliväärtuse õiguslik aspekt tuleb ilmsiks impordioperatsioonide kontekstis, on samuti vaja identifitseerida importija allpool esitatud skeemides. Liidu tollialaste õigusaktide kohaselt on importija see pool, kes teeb või kelle nimel impordideklaratsioon tehakse⁴

⁴ LTS DA lisa B, ühised andmenõuded deklaratsioonidele, teatistele ja liidu kauba tollistaatuse tõendamisele, II JAOTIS Märkused seoses andmenõuetega, 3. rühm – Pooled, importija andmed 3/15

NÄIDE 1

RA artikkel 128 lg 1

Müük A ja B vahel toimub enne kaupade toomist EL tolliterritooriumile. B deklareerib kaubad vabasse ringlusse

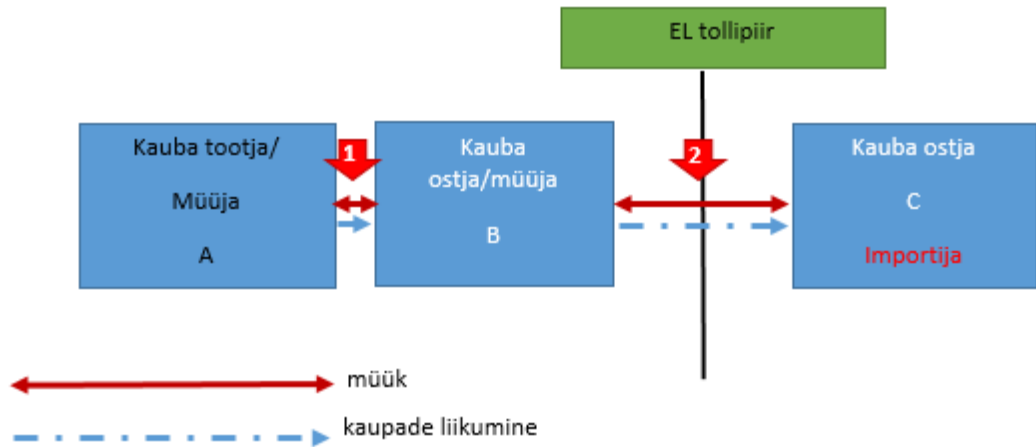

Vahetult enne kauba liidu tolliterritooriumile toomist toimub ainult üks müük. See müük on aluseks tolliväärtuse deklareerimiseks LTS artikli 70 lõikes 1 määratletud tehinguväärtuse meetodi järgi.

NÄIDE 2

RA artikkel 128 lg 1

Nii müük A ja B vahel, kui ka müük B ja C vahel leiab aset enne kaupade toomist EL territooriumile. C deklareerib kaubad vabasse ringlusesse

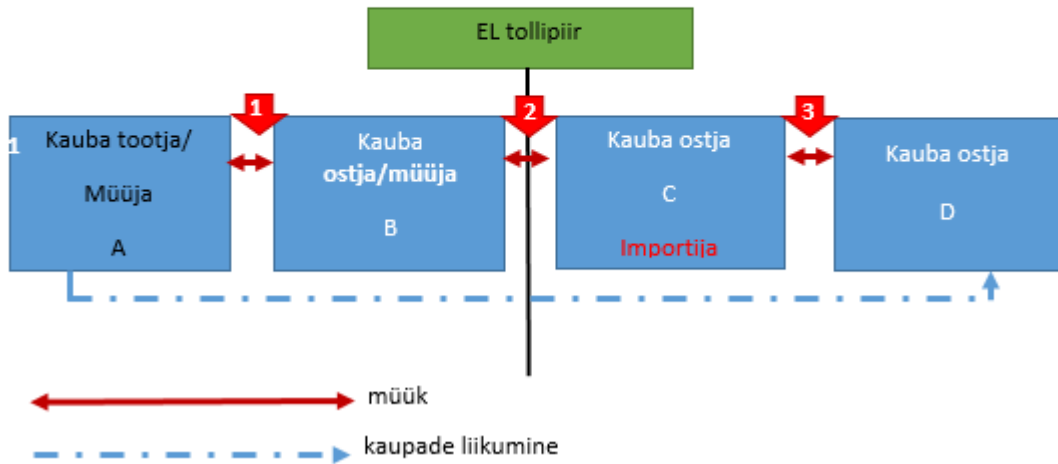

Vahetult enne kauba liidu tolliterritooriumile toomist toimuv müük on müük B ja C vahel. See müük on müük ekspordiks liidu tolliterritooriumile ja seda kasutatakse tolliväärtuse määramiseks LTS artikli 70 lõikes 1 määratletud tehinguväärtuse meetodi järgi

NÄIDE 3a

RA artikkel 128 lg 1

Nii müük A ja B vahel, kui ka müük B ja C vahel leiab aset enne kaupade toomist EL territooriumile, kuid müük C ja D vahel ajal, mil kaubad on juba EL territooriumil. C deklareerib kaubad vabasse ringlusesse

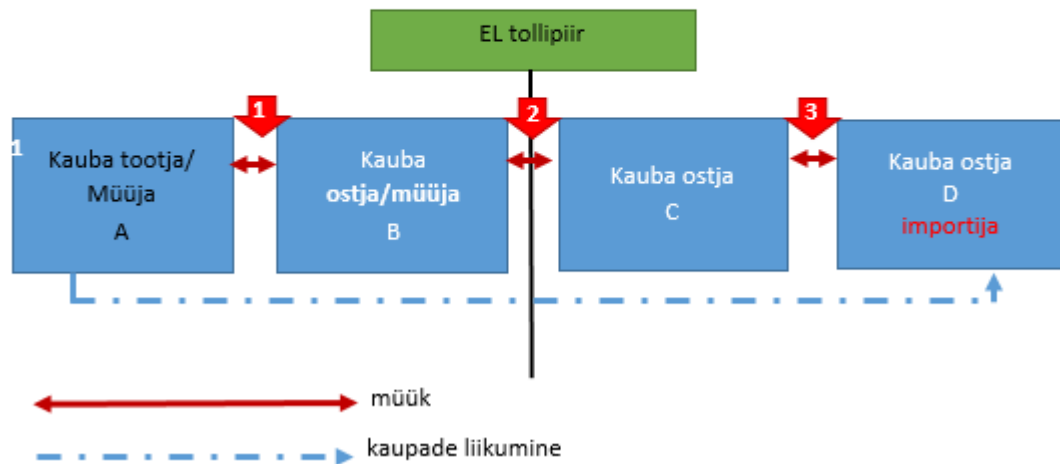

Vahetult enne kauba liidu tolliterritooriumile toomist toimuv müük on müük B ja C vahel. See müük on müük ekspordiks liidu tolliterritooriumile ja seda kasutatakse tolliväärtuse määramiseks LTS artikli 70 lõikes 1 määratletud tehinguväärtuse meetodi järgi.

NÄIDE 3 b

RA artikkel 128 lg 1

Nii müük A ja B vahel, kui ka müük B ja C vahel leiab aset enne kaupade toomist EL territooriumile, kuid müük C ja D vahel ajal, mil kaubad on juba EL territooriumil. D deklareerib kaubad vabasse ringlusesse

Vahetult enne kauba liidu tolliterritooriumile toomist toimuv müük on müük B ja C vahel. See müük on müük ekspordiks liidu tolliterritooriumile ja seda kasutatakse tolliväärtuse määramiseks LTS artikli 70 lõikes 1 määratletud tehinguväärtuse meetodi järgi.

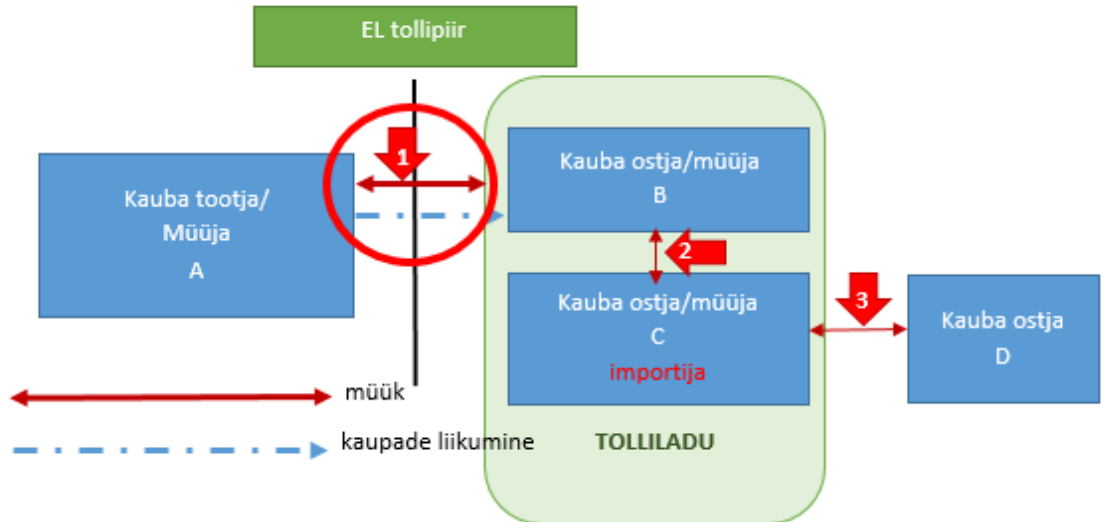
Tehinguväärtuse meetodi kasutamise võimalus sõltub siiski importija (D) ligipääsetavusest arvele, mis viitab B ja C vahel sooritatud müügitehingule (RA artikkel 145 koostoimes LTS artikli 163 lõikega 1). Kui importijal ei ole sellele arvele juurdepääsu, siis ei ole tehinguväärtuse meetod kohaldatav.

NB! Ainus erinevus näidete 3 a ja 3 b vahel on, et kes tegutseb importijana (näites 3 a on importija C, näites 3 b on importija D).

NÄIDE 4 a

RA artikkel 128 lg 1

A müüb kaubad B-le enne kaupade EL tolliterritooriumile toomist. Kaubad tuuakse A poolt ELi kus B asetab need tollilattu. Tolliladustamise ajal müüb B kaubad C-le ja C omakorda D-le. C teeb tollivormistuse

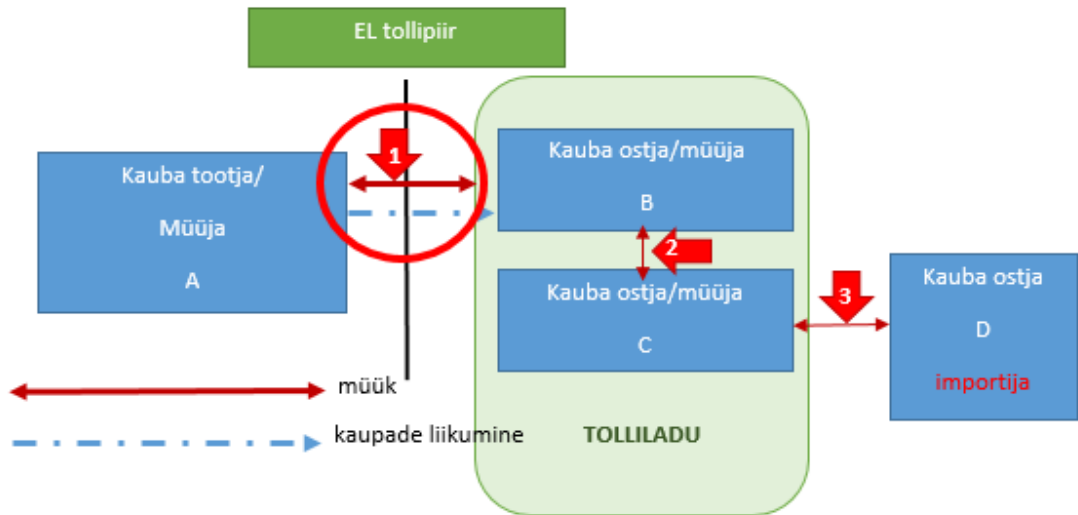
Vahetult enne kauba liidu tolliterritooriumile toomist toimuv müük on müük A ja B vahel. See müük on müük ekspordiks liidu tolliterritooriumile ja seda kasutatakse tolliväärtuse määramiseks LTS artikli 70 lõikes 1 määratletud tehinguväärtuse meetodi järgi.

Tehinguväärtuse meetodi kasutamise võimalus sõltub siiski importija (C) ligipäätavusest arvele, mis viitab A ja B vahel sooritatud müügitehingule (RA artikkel 145 koostoimes LTS artikli 163 lõikega 1). Kui C-l puudub juurdepääs sellele arvele, siis ei ole tehinguväärtuse meetod kohaldatav.

NÄIDE 4 b

RA artikkel 128 lg 1

A müüb kaubad B-le enne kaupade EL tolliterritooriumile toomist. Kaubad tuuakse A poolt ELi kus B asetab need tollilattu. Tolliladustamise ajal müüb B kaubad C-le ja C omakorda D-le. D teeb tollivormistuse

Vahetult enne kauba liidu tolliterritooriumile toomist toimuv müük on müük A ja B vahel. See müük on müük ekspordiks liidu tolliterritooriumile ja seda kasutatakse tolliväärtuse määramiseks LTS artikli 70 lõikes 1 määratletud tehinguväärtuse meetodi järgi.

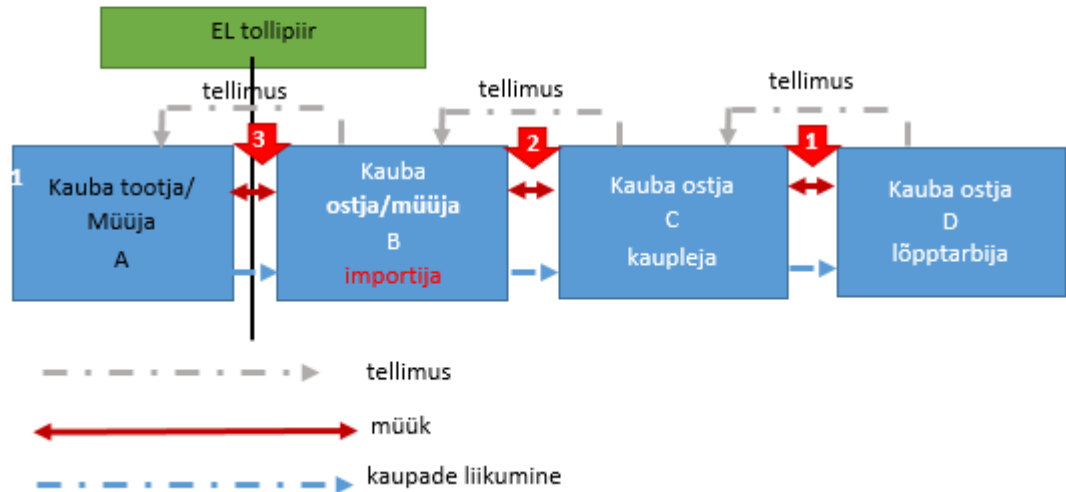
Tehinguväärtuse meetodi kasutamise võimalus sõltub siiski importija (D) ligipääsetavusest arvele, mis viitab A ja B vahel sooritatud müügitehingule (RA artikkel 145 koostoimes LTS artikli 163 lõikega 1). Kui D-l puudub juurdepääs sellele arvele, siis ei ole tehinguväärtuse meetod kohaldatav.

NB! Ainus erinevus näidete 4 a ja 4 b vahel on, et kes tegutseb importijana (näites 4 a on importija C, näites 4 b on importija D).

NÄIDE 5

RA artikkel 128 lg 1

See on näide järjestikustest tellimustest, mis lõpeb rea järjestikuste müükidega. Tellimused alustab ELi lõpptarbija ostja D läbi autodega kaupleja C ja importija B. Kõik müügid toimuvad enne kui kaubad tuuakse EL territooriumile. Müük B ja C vahel annab aluse kaupade liikumisele riikide vahel. B deklareerib kaubad vabasse ringlusse

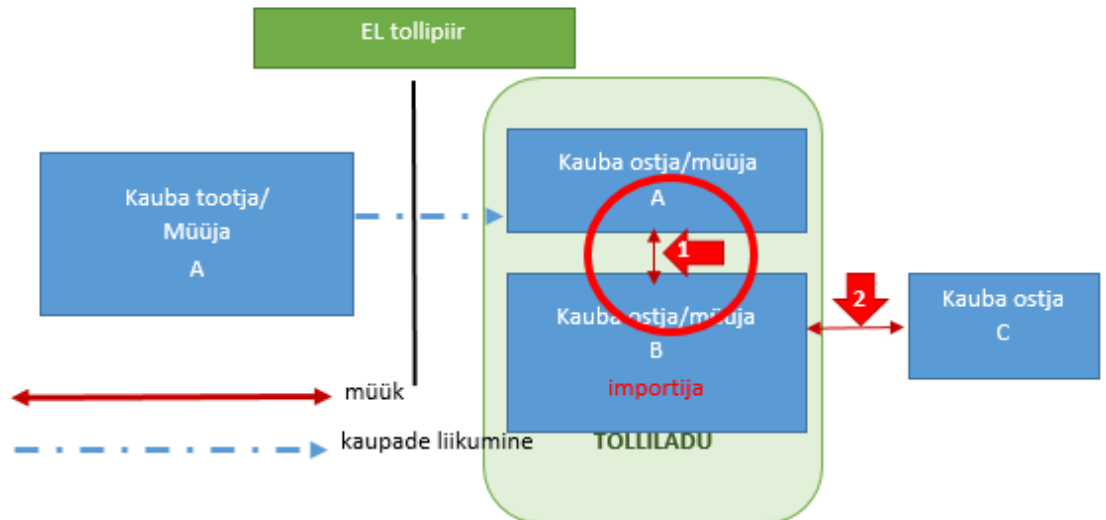
See on näide tellimuste järjestikkusest, millele järgneb selliste tellimuste vastav aktsepteerimine, mis viib müügi järjestuseni (rohkem vaata ostutellimuste kohta eelpool jaotis 2.1, punkt 10).

Esitatud näites on müük, mis toimus vahetult enne kauba liidu tolliterritooriumile toomist, A ja B vahel lõpule viidud müük. See müügiga kaasnes kaupade tegelik üleandmine liidu piiril. See müük on müük ekspordiks liidu tolliterritooriumile ja seda kasutatakse tolliväärtuse määramiseks LTS artikli 70 lõikes 1 määratletud tehinguväärtuse meetodi järgi.

NÄIDE 6

RA Artikkel 128 lg 2

A toob kaubad Liitu ja paneb need tollilattu. Kui kaubad on tollilaos, müüb A need B-le. Müük A ja B vahel toimub ajal, mil kaubad on juba Euroopa Liidus. B deklareerib kaubad vabasse ringusesse ja müüb need seejärel C-le.

Vahetult enne kaupade liitu toomist müüki ei toimu. Seetõttu ei ole RA artikli 128 lõike 1 sätteid kohaldatavad.

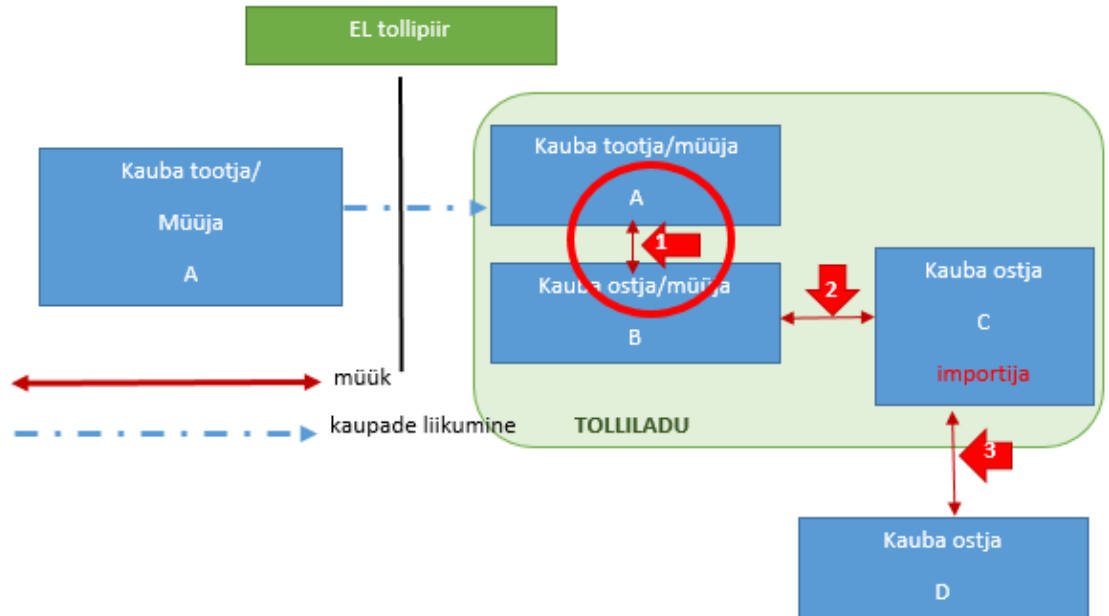
Ent sel ajal, mil kaubad on suunatud tolliladustamisprotseduurile, on imporditud kaubad müügi objektiks, mis toimub A ja B vahel.

Võttes arvesse, et RA artikli 128 lõike 2 sätteid ei saa kohaldada eraldi selle artikli lõike 1 sätetest, kasutatakse seda A ja B vahel sooritatud müüki tolliväärtuse määramiseks LTS artikli 70 lõikes 1 määratletud tehinguväärtuse meetodi järgi.

Näide 7

RA Artikkel 128 lg 2

A toob kaubad Liitu ja paneb need tollilattu. Kui kaubad on tollilaos, müüb A need B-le ja B müüb need omakorda C-le. Mõlemad müügid toimub ajal, mil kaubad on juba Euroopa Liidus. C deklareerib kaubad vabasse ringusesse ja müüb need seejärel D-le.

Vahetult enne kaupade liitu toomist müüki ei toimunud. Seetõttu ei ole RA artikli 128 lõike 1 sätteid kohaldatavad.

Ent ajal, mil kaubad olid suunatud tolliladustamisprotseduurile, olid imporditud kaubad müügi objektiks kaks korda: A ja B vahel sooritatud müük ning B ja C vahel sooritatud müük.

Võttes arvesse, et RA artikli 128 lõike 2 sätteid ei saa kohaldada eraldi selle artikli lõike 1 sätetest, kasutatakse seda A ja B vahel sooritatud müüki tolliväärtuse määramiseks LTS artikli 70 lõikes 1 määratletud tehinguväärtuse meetodi järgi. Teisisõnu, müük, mis toimus kõige lähemal momendile kauba liidu tolliterritooriumile toomisele, on oluline müük tolliväärtuse deklareerimiseks tehinguväärtuse meetodil.

Tehinguväärtuse meetodi kasutamise võimalus sõltub siiski importija (C) ligipääsetavusest arvele, mis viitab A ja B vahel sooritatud müügitehingule (RA artikkel 145 koostoimes LTS artikli 163 lõikega 1). Kui C-l puudub juurdepääs sellele arvele, siis ei ole tehinguväärtuse meetod kohaldatav.

2.4 Üleminekumeede on jõus 31. detsembrini 2017

LTS RA artikkel 347

1. Kauba tehinguväärtuse võib määrata müügitehingu põhjal, mis toimub enne käesoleva määruse artikli 128 lõikes 1 osutatud müügitehingut, mille puhul on selle isiku suhtes, kelle eest deklaratsioon on esitatud, siduv leping, mis on sõlmitud enne 18. jaanuarit 2016.
2. Käesolevat artiklit kohaldatakse 31. detsembrini 2017.

1. RA artikliga 347 kehtestati ajutine meede, mis võimaldas importijatel võtta arvesse oma heauskseid lepinguid, mis kehtisid 18. jaanuaril 2016 (uue määruse jõustumise aeg), ning anda neile mõistlik aeg vajadusel oma asjakohaseid kaubandusstruktuure kohandada. Neid sätteid kohaldati 31. detsembrini 2017.
2. Isegi kui RA artikkel 347 oli kohaldatav 31. detsembrini 2017, võib siiski olla juhtumeid selle artikli kohaldamise kohta, mis kuuluvad tollimenetluse või kohtumenetluse alla. Sellistes olukordades peavad tolliasutused või siseriiklikud halduskohtud uurima konkreetse juhtumi fakte ja asjaolusid, arvesse võttes nimetatud sätteid.
3. Selle ajutise meetme tulemusena lubati importijal kasutada muud müüki peale RA artikli 128 lõikes 1 osutatud müügi, kaasa arvatud näiteks „varasem“ müük (müük, mis toimus enne RA artikli 128 lõikes 1 nimetatud müüki), kui ettevõtjat kitsendati või seoti selles suhtes mis tahes lepinguga, mis oli sõlmitud enne uute õigusaktide jõustumist.
4. Kui selline leping eeldas konkreetse müügi (kaasa arvatud varasem müük) kasutamist, mida eelmiste õigusaktide⁵ järgi oleks peetud vastuvõetavaks kui müüki ekspordiks, siis võib sedasama müüki ikka veel kasutada, tingimusel et leping jääb jõusse kuni 31. detsembrini 2017.
5. Viide „asjakohasele lepingule“ ei olnud kavandatud piirduma müügilepinguga ostja ja müüja vahel: sellise lepingu võinuks sõlmida osapoolte vahel, näiteks kauba ostja ja poolte vahel, kellega sellel ostjal olid lepingulised kohustused ja tegevused. Selles asjas lubati ettevõtjatele lepingujärgsete kokkulepetega seoses „õigustatud ootusi“.
6. Kõnealuse lepingu vormi või struktuuriga seotud eritingimusi ei sätestatud. Järelikult ei pidanud seda lepingut siduma üksnes toote, täpse tarnekuupäeva, koguse ja ostuhinnaga. Seetõttu võib nn „raamlepinguid“ hõlmata selle sättega.

⁵ Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93 (millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik) artikli 147 lõige 1.

3. jagu – Kasutustasud ja litsentsitasud

LTS artikkel 71 ja RA artikkel 136

LTS artikkel 71

Tehinguväärtuse elemendid

Artikli 70 kohaselt tolliväärtuse määramisel lisatakse imporditud kauba eest tegelikult makstud või makstavale hinnale:

(c) autori- ja litsentsitasu, mis on seotud selle kaubaga, mille väärtust määratakse, ja mida ostja peab selle kauba müügi tingimusena otseselt või kaudselt maksma, kui selline tasu ei ole arvestatud tegelikult makstud või makstava hinna sisse;

See säte rakendub RA artikliga 136.

1. RA artikkel 136 sisaldab mõningaid uusi sätteid, mis on suhteliselt vähemtähtsad, ja enamjaolt ei lähe need palju kaugemale, kui lihtsalt LTS peamiste eeskirjade mõne põhilise ja enesestmõistetava aspekti ümber sõnastamine. Olulisemad muudatused on seotud asjaoluga, et mõned eeskirjad tolliseadustiku rakendussätetes ei ole enam LTS juriidilistes meetmetes esitatud.

3.1 Kasutustasud ja litsentsitasud

1. Imporditud kaubad ühendavad endaga sageli elemente (nt intellektuaalse omandi õigused), mida hüvitatakse (mille eest tasutakse) *maksetega, mida määratletakse kui kasutustasusid või litsentsitasusid*.
2. LTS artikkel 71 tõdeb, et need maksed on osa kauba tolliväärtusest. Kui sellised maksed on juba kaasa arvatud kauba hinda, siis lülitub selline hind automaatselt tolliväärtusesse.
3. Samuti sätestab LTS artikkel 71, et kui selliste elementide väärtus *ei sisaldu* kauba hinnas, siis nähakse ette selliste maksete lisamine tolliväärtusesse kauba hinna korrigeerimise tingimustel.
4. Seetõttu tuleb kooskõlas LTS artikliga 71 võtta arvesse maksed kõnealuste õiguste (st immateriaalne omand) kasutamiseks, kui määratakse imporditud kauba tolliväärtust.
5. Selles on kaudne tunnistus, et intellektuaalomandi õiguste, kasutustasude ja litsentsitasudega seotud äritavad ja juriidiline süsteem on asjakohased ja kohaldatavad. ELi tollialased õigusaktid siiski ei sätesta kasutustasude ja litsentsitasude määratlust⁶.

⁶ Vastupidi, WTO väärtuse määramise leping ei sätesta samuti autori- või litsentsitasude reguleerimisala.

3.2 Reguleerimisala

1. Üldmõiste „autori- ja litsentsitasud“ on esitatud OECD tulu- ja kapitalimaksu mudellepingu (2017. aasta väljaanne) artikli 12 lõikes 2 järgmiselt:
„ mistahes liiki maksed, mis on saadud kui tasu kirjandusliku teose, kunstilise teose või teadusliku töö kasutamise või kasutusõiguse eest, mistahes autoriõiguse tagamiseks, sealhulgas kinematograafilised filmid, mis tahes patent, kaubamärk, disain või mudel, plaan, salajane valem või protsess, või teabe eest tööstusliku, äriliste või teaduslike kogemuste kohta⁷ “.
2. Eelpool esitatud määratlus on kasulik⁸ ja näitab, et kasutustasud ja litsentsitasud on maksed terve rea õiguste eest (mittemateriaalsed). LTS raamistik ei tee erisusi eri õiguste vahel. Seega ei ole kasutustasude ja litsentsitasude maksed näiteks kaubamärgi kasutusõiguse eest enam erisätete objekt, vaid paigutuvad LTS artikli 71 ja RA artikli 136 üldsätete alla.
3. Litsentsimiskorra reguleerimisala ei ole käsitletud väärtuse määramise reeglites, kuna need kuuluvad asjakohaste kaubanduslepingute alla. Tüüpilised näited on siiski imporditud kaupade tootmine ja/või müük ekspordiks (haarates endasse näiteks patendid, disainilahendused, mudelid ja tootmisteabe, kaubamärgid), imporditud kaupade kasutamine või edasimüük (eelkõige autoriõigus, tootmisprotsessid, mis on lahutamatult inkorporeeritud importkaupadesse).

3.3 Lepingud ja litsentsimine

1. Kui makstakse kasutustasusid ja litsentsitasusid, sätestatakse kord sageli eraldi ametlikus kirjalikus lepingus või kokkuleppes - tavaliselt määratletud kui „litsentsileping“ - mis täpsustab üksikasjalikult litsentsitavat toodet, üleantud õiguste olemust ja antavat oskusteavet, litsentsiandja (litsentsiaar) ja litsentsisaaja (litsentsiaat) vastutusi, kasutustasude või litsentsitasude arvutamise ja maksmise meetodeid, nende mittemaksmise õiguslikke tagajärgi jne.
2. Litsentsilepingu läbiuurimine annab piisavat teavet kasutustasu või litsentsitasu asjakohasuse kohta importkauba tolliväärtuse puhul. On vaja siiski arvesse võtta ka müügilepingu tingimusi ning võimalikku seost müügilepingu ja litsentsilepingu vahel.
3. Enamikul juhtudel ei nimeta kauba müügileping ühemõtteliselt, et kauba eest tuleb maksta kasutustasu või litsentsitasu.
4. LTS artikli 71 lõike 1 punkt c sätestab, et makstud või makstavale hinnale tuleb lisada kasutustasu või litsentsitasu, kui:
 - need ei sisaldu makstud või makstavas hinnas;
 - need on seotud kaubaga, mille väärtust määratakse; ning
 - ostja peab tasuma neid kas otse või kaudselt müügitingimusena kauba eest, mille väärtust määratakse.

⁷ https://www.oecd-ilibrary.org/taxation/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-2017-full-version_g2g972ee-en

⁸ See määratlus lisati varasematesse õigusaktidesse (komisjoni 2. juuli 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 2454/193, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik).

3.4 Seotud kaubaga, mille väärtust määratakse

1. RA artikli 136 lõige 1 konstateerib, et kasutustasud või litsentsitasud on seotud importkaubaga eelkõige siis, kui autori- või litsentsilepinguga ülekantud õigused sisalduvad kaubas.
2. Otsene seos importkaubaga on eriti selge, kui imporditud kaubad ise on litsentsilepingu objektiks (st kui imporditud kaup sisaldab kaubamärki, mille eest litsentsitasu makstakse, tuleb seda käsitada kui importkaubaga seotut). See seos võib eksisteerida ka siis, kui litsentsitud kaup on importkauba koostisosa või komponent.

3.5 Olemasolevad suunised

1. Selleks et teha kindlaks, kas litsentsitasu on seotud kaubaga, mille väärtust määratakse, on tähtsaim küsimus piiritleda, mida litsentsisaaja selle maksmise eest vastutasuks saab. Näiteks litsentsilepingu alusel ettenähtud oskusteave hõlmab sageli litsentsitud toote disaini, retseptide, valemite ja põhiliste juhendite pakkumist.
2. Kui selline oskusteave kehtib importkauba kohta, on vaja mis tahes kasutustasu või litsentsitasu tasu arvesse võtta tolliväärtusesse lisamiseks.
3. Litsentsileping (näiteks frantsiisi alal) hõlmab mõnikord selliste teenuste osutamist nagu litsentsisaaja personali koolitamine litsentsitava toote valmistamisel või seadmete/tööstusettevõtte kasutamisel. Samuti võib olla kaasatud tehniline abi juhtimise, haldamise, turunduse, raamatupidamise jne alal. Sellistel juhtudel ei ole soovitatav kasutustasu või litsentsitasu maksmine nende teenuste eest lisada tolliväärtusesse.
4. Makstavate litsentsitasude summa arvutamise meetod ei ole määrav tegur nende tolliväärtusesse lisamise kindlakstegemiseks (vt RA artikli 136 lõike 1 viimast lauset).

Näide:

Litsentsitud toote imporditud komponendi või koostisosa puhul või imporditud tootmiseseadmete või -agregaatide puhul võib litsentsitud toote müügi realiseerimisel põhinev kasutustasu maksmine olla täielikult, osaliselt või üldse mitte seotud imporditud kaubaga.

3.6 Imporditud kauba müügi tingimus

1. RA artikli 136 lõige 4 konstateerib, et autori- ja litsentsitasusid loetakse *makstuks imporditud kauba müügi tingimusena*, kui
 - (a) müüja või müüjaga seotud isik nõuab ostjalt selle makse tegemist või
 - (b) makse tehakse müüja kohustuse täitmiseks või
 - (c) kaupa ei saa ostjale müüa või ostja ei saa seda osta ilma autori- või litsentsitasude maksmiseta.
2. Kohaldatav kriteerium⁹ on see, kas müüja võib müüa või kas ostja saab osta kaupa ilma maksmata autori- või litsentsitasu. Tingimus võib olla selgesõnaline või endastmõistetav

⁹ Suuresti kajastades käesolevaid suuniseid (vt nt kommentaar nr 3: Autori- ja litsentsitasude jaotumus tolliväärtuses, Tolliväärtuse määramise tekstide kokkuvõte,

https://ec.europa.eu/taxation_toll/sites/taxation/files/customs_value_compendium_2018_en.pdf

(vaikiv). Mõningatel juhtudel on litsentsilepingus täpsustatud, kas imporditud kauba müük sõltub kasutustasu või litsentsitasu maksmisest. Siiski ei ole nõutav, et see oleks nii tingimuseks seatud.

3. Täiendav viide on nüüd esitatud ka RA artikli 136 lõike 4 punktis c, mis käib kasutustasu maksmise kohta litsentsiandjale. See ei ole põhiline selgitus, see ütleb lihtsalt ühemõtteliselt, et kasutustasu makstakse määratluse kohaselt litsentsiõiguse omanikule (litsentsiandja) ja tavaliselt maksab selle kaupade ostja¹⁰.
4. Reeglist nähtub, et müügitingimused põhinevad ostja või müüja võetud ja nende suhtes siduvatel kohustustel. See näitab, et „müügitingimuse“ kriteerium ei kehti mitte ainult müüja poolt või müüja kohta, vaid ka ostja kohta kehtestatud tingimustele, ning see on kasulik selgitus.
5. See kajastab ka liidu tolliseadustiku artikli 71 lõike 1 punkti c sõnastust, mis märgib:
„Autori- ja litsentsitasu, mis on seotud selle kaubaga, mille väärtust määratakse, ja mida ostja peab maksma“ selle kauba müügi tingimusena, mille väärtust määratakse.
6. Seetõttu on *müügitingimuste kontrollimisel jätkuvalt oluline roll*

¹⁰ Artikli 136 lõike 4 punkt c kajastab ka tolliväärtuse tehnilise komitee kommentaari nr 25.1 selle kohta (vt kommentaari nr 25.1 punkti 7).

3.7 *Kolmandatele isikutele makstud kasutustasud*

1. Kasutustasu võib maksta müüjale või kolmandale isikule. Kolmandale isikule makstav kasutustasu võib tekkida juhul, kui makse kolmandale isikule tehakse näiteks müüja kohustuse täitmiseks.
2. Kolmas isik võib olla asjaomase õiguse omanik või litsentsiandja. Sellistel juhtudel ei pruugi „müügi tingimuse“ kontrolli asjakohasus (ja seetõttu kohaldamine) olla vahetult kohaldatav, sest et kaubanduslikud asjaolud on väljaspool asjaolusid, mida reguleerib eelkõige „müügi tingimuse“ reegel.
3. Soovitav on siiski kohaldada sedasama põhilist lähenemisviisi ja see on see, mis sätestatud RA.
4. Järelikult, see klausel kajastab kaupade müügi põhielemente, kaasa arvatud omandiõiguse üleminek ja kõik õigused kaupade suhtes jõusolevas raamlepingus. Ei ole kavandatud, et toll peaks püüdma otsustada, kas müüja võib müüa või kas ostja saab osta kaupa sõltumatutel tingimustel või uute kriteeriumide järgi, võtmata arvesse lepingulisi sätteid (kaasa arvatud autoritasulepingud). Seetõttu tuleks eelisõigus anda kaubanduslikele asjaoludele ja asjakohasele lepingulisele korrale.
5. Kui nõutakse, tuleks läbi uurida kõik müügiga seotud asjaolud (ja kaupade import). See hõlmab eelkõige võimalikke seoseid müügi ja litsentsilepingute vahel ning muud asjakohast teavet.
6. Iga individuaalset olukorda tuleb analüüsida, mis põhineb kõikidel faktidel, mis ümbritsevad müüki ja kauba importi, kaasa arvatud poolte lepingulised ja juriidilised kohustused ning muu asjassepuutuv informatsioon.
7. Isikute puhul, kellele kasutustasusid või litsentsitasusid makstakse, ei puutu asjasse nende isikute alaline elukoht. ELi õigusaktid on seda alati selgeks teinud (Vt RA artikli 136 lõiget 5).
8. Lõpuks, RA artikkel 136 ei pea endastmõistetavaks, et kasutustasud ja litsentsitasud on *automaatselt kaasaarvatavad* tolliväärtusesse.
9. Võib esineda mitmesuguseid olukordi, kus kasutustasude või litsentsitasude maksmist peetakse müügi tingimuseks, kui seda makstakse mitteseotud kolmandale isikule.
10. Ent *RA artikkel 136 ei konstateeri*, et põhitingimused (st *seotud kaupadega ja müügi tingimusega*) on eeldatavalt täidetud ning et kasutustasud ja litsentsitasud on seetõttu tolliväärtusesse kaasaarvatavad, kui deklarant ei tõenda vastupidist. Toll vaatab läbi kõik ärilepingud või teeb vajaduse korral lõppjärelused lepinguliste kavatsuste või kohustuste kohta.

3.8 *Rahvusvahelised suunised*

1. WCO tolliväärtuse määramise tehnilisest komiteest on saadaval olulised suunised. Eriti näeb WCO kommentaar nr 25.1 ette mittetäieliku loetelu teguritest, mida saab arvesse

võtta, kui tehakse kindlaks, kas kasutustasu- või litsentsitasusumma maksmine kujutab endast imporditud kauba müügi tingimust.

3.9 *Praktilised näited*

Edaspidi uuritakse kolme erinevat juhtumit ja esitatakse lähenemisviisi iga juhtumi käsitlemisele.

JUHTUM 1

Faktid

Litsentsileping kohustab litsentsisaajat (litsentsiaat, litsentsi kasutaja) sõlmima litsentsitud toodete valmistajaga tootmislepingu, et tarnida neid üksnes litsentsisaajale. Tootja ei ole seotud litsentsiandjaga (litsentsiaar) RA artikli 127 tähenduses. Litsentsileping nõuab, et litsentsisaaja kasutaks sellise tootmislepingu jaoks vormi või instrueeriks litsentsitud toodete tootjaid tootma neid kaupu ainult litsentsisaajale ja tarnima neid ainult talle. Kõne all olevatel juhtudel ei ole tooted litsentsiandja loodud ega välja töötatud.

Sellise lähenemisviisi loogiline põhiprintsiip võib olla tagada, et litsentsitud kaup tarnitakse ainult litsentsisaajale, nii et ta saaks kasu kaubamärgi ainuõigusest määratud territooriumil. See kaitseb ühelt poolt kaubamärki ja teiselt poolt on tagatud, et litsentsiandja saab litsentsisaajalt kasutustasu või litsentsitasu pärast toodete edasimüümist.

Mõningatel juhtudel ei viita litsentsiandja ühetähenduslikult tootja valikule ega mõjuta seda. Litsentsisaaja valib seetõttu tootja ja allkirjastab tootmislepingu, mis võib sisaldada klauslit, et tootja toodab üksnes litsentsisaajale. Edasisi seoseid ega vastastikust sõltuvust litsentsilepingu ja müügilepingu vahel ei ole.

Küsimus on selles, kas taolistel juhtudel tuleks makseid litsentsitasudeks lugeda kui müügi tingimusena tehtuid LTS artikli 136 lõike 4 punkti c tähenduses ja seetõttu lülitada imporditud kauba tolliväärtusesse.

Analüüs ja lõppjärelus

Eelpool kirjeldatud juhtudel on müüja kohustatud tootmislepingu põhjal müüma kaubad üksnes litsentsisaajatele, kes omakorda peavad litsentsilepingu järgi maksuma kasutustasu või litsentsitasu litsentsiandjale.

Tagajärjena võib tootja/müüja seetõttu müüa litsentsilepinguga hõlmatud kaupu üksnes litsentsiandja määratud litsentsisaajatele.

Peale selle, kohustuse sõlmida tootmisleping (või kohustuse ainutarne kohta litsentsisaajatele) sätestab litsentsiandja, kellele on seega garanteeritud kasutustasude ja litsentsitasude saamine kõigi tootja pakutud kaupade eest.

Litsentsisaaja/ostja ei saa kõnes olevat kaupa osta ilma litsentsiandjale kasutustasu või litsentsitasu maksmiseta. Tundub asjakohane järeldada, et kirjeldatud juhtumi puhul tehakse makse litsentsitasude/kasutustasu eest müügi tingimuseks vastavalt RA artikli 136 lõike 4 punktile c ja peab seetõttu olema liidetud tolliväärtusesse seadustiku artikli 71 alusel.

JUHTUM 2

Faktid

Ostuagent – kes on seotud nii litsentsiandja kui kaubamärgi/omandiõiguse omaniku, aga ka litsentsisaajaga – on kaasatud litsentsitud kaupade importi. Tootja/müüja ei ole seotud mis tahes muu poolega (litsentsiandja, ostja/litsentsisaaja, ostuagent).

Ostuagent on vastutav ostjale/litsentsisaajale sobivate kauba tootjate/müüjate valimise eest. Samuti täidab ta ostuagendi tavaülesandeid ostude kontekstis. Litsentsiandja kui

kaubamärgi/omandiõiguse omanik tagab, et litsentsitud kaupade tootja/müüja müüb üksnes tema määratud ostjatele – litsentsisaajatele -, kes maksavad nende kaupade eest kasutustasu.

Selles kontekstis võib ostuagent sekkuda tootmisprotsessi ja/või müüki, seades müügimahule piirmäärad, leppides kokku müügihinnad jne.

Kas maksed litsentsitasude eest, mida ostja/litsentsisaaja teeb, loetakse tehtuks müügi tingimusena RA artikli 136 lõike 4 punkti c tähenduses ja seetõttu liidetakse imporditud kauba tolliväärtusesse?

Analüüs ja lõppjärelus

Eelpool kirjeldatud olukord on põhimõtteliselt identne juhtumiga 1. Siin on ostuagent (seotud nii litsentsiandja kui ka ostja/litsentsisaajaga), kes oma ostuagendi ülesannetes tagab, et müüja müüb kaubad üksnes litsentsisaajatele, tagades niiviisi litsentsiandjale litsentsitasu maksmise kõikidelt müüdud kaupadelt.

Seetõttu on asjakohane järelada, et maksmist litsentsitasude/kasutustasu eest sooritatakse müügi tingimusena vastavalt RA artikli 136 lõike 4 punktile c ning seetõttu tuleb need maksed liita tolliväärtusesse seadustiku artikli 71 alusel.

JUHTUM 3

Faktid

Ostja osutab tootjale/müüjale (kes ei ole seotud litsentsiandjaga RA artikli 127 tähenduses) tasuta teenuseid imporditud kaupade tootmiseks. See puudutab eelkõige projekteerimist ja tootmisalast oskusteavet. Ilma nende teenusteta ei oleks tootjal/müüjal võimalik toota ega tarnida importkaupa.

Eelpool nimetatud tasuta teenuseid osutas litsentsiandja varem litsentsisaajale/ostjale, kes maksis omakorda autoritasu litsentsiandjale. Seetõttu on autoritasu maksmine nõue importkauba tootmiseks ja tarnimiseks litsentsisaajale/ostjale. Sageli on ka ostja kohustatud maksuma autoritasu litsentsiandjale, et saada kaubamärgi kasutusõigust importkaubale.

Analüüs ja lõppjärelus

Tootmistegureid, mis antakse tasuta importkauba tootjale/müüjale selle tootmiseks (näiteks projekteerimis- või tootmisalane oskusteave), tuleb hinnata LTS artikli- 71 lõike 1 punkti b kriteeriumide alusel (edaspidi „abid“), isegi kui nende tootmistegurite kättesaadavus sõltub autoritasude maksmisest .

Peaks see litsentsileping panema kohustuse ka ostjale maksta autoritasu õiguse eest kasutada muid intellektuaalomandi vorme, mis on makstud müügi tingimusena kauba eest, mille väärtust määratakse (nt kaubamärgid), oleks kohaldatav LTS artikli 71 lõike 1 punkt c koostoimes RA artikli 136 lõike 4 punktiga c.